

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 1, ročník XXI
Neděle 14. února 2010

Z obsahu čísla

- < Rozhovor s arcibiskupem
- < Jak jsme koledovali
- < Tříkrálová sbírka v našem městě
- < Stručná liturgika - obrácení
- < Tomácká zábava
- < Postní almužna
- < Dnes budu tvým hostem
- < Farní zprávy
- < Hospodaření farnosti 2009
- < Sbírký v kostele
- < Postní duchovní obnova
- < Živý betlém v Otrokovicích
- < Vánoční hudební pohlázení
- < Pleteme pro malomocné
- < Vánoční výlet na Hostýn
- < Koutek pro rodiče
- < Poznáváme české světce
- < Kvíz o sv. Anežce České

Vstaňme k novému životu

Stojíme opět na prahu doby postní. V souvislosti s ní nám na mysl přichází skutečnosti jako pokání, postní předsevzetí, boj s vlastními slabostmi, utrpení Spasitele. Snažíme se očistit od hříchu, připomínáme si, jak se při událostech Velkého pátku i pevná země chvěla, a nakonec čekáme radost zmrtvýchvstání, které je zárukou i našeho tělesného vzkříšení.

Napadne vás ale v souvislosti s postem slovo křest? Svátost křtu má k postní době velmi těsný vztah. Podle starokřesťanské tradice jsou katechumeni v postu postupně uváděni do křesťanského života, až nakonec jejich příprava vyvrcholí na vigilii Zmrtvýchvstání křtem a biřmováním. A co my už pokřtění? Nás vede postní liturgie připomínkami křtu k přípravě na slavnost velikonočního tajemství. Tedy nejen pokání a zahledění se na Kristovo utrpení, ale také pozornost na křest je důležitým rysem půstu. O velikonoční vigilii nám kněz řekne: „My všichni máme účast na Kristově vítězství nad smrtí: Neboť křtem jsme byli spolu s Kristem pohřbeni, abychom s Kristem vstali k novému životu. Proto nyní vykonáme to, nač jsme se čtyřicet dní připravovali, a obnovme své křestní vyznání: Zřekněme se ducha zla a vyznejme víru v Krista Ježíše, zřekněme se hříchu a slibme, že chceme sloužit Bohu v jeho svaté církvi.“ Obnova křestního vyznání – to je to, nač se 40 postních dní připravujeme. Na tajemství křtu jsou zacíleny pro tuto dobu typické úryvky o samařské ženě, o slepém od narození a o Lazarovi. Připomenutí si svého křtu, vděčnost za něj a pokání jsou důležité, abychom mohli upřímně na vigilii zmrtvýchvstání Krista říci: zříkám se hříchu, zříkám se všeho, co k němu láká a všeho, co působí a čím se pyšní; chci žít ve svobodě Božího dítěte, kterým jsem se stal díky křtu.

Východní liturgie volá: „Přetrhejme všechna pouta, která nás váží ke hříchu, a odpusťme svým bratřím, aby i nám byly odpuštěny naše viny. Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, veď nás bezpečně po cestách pokání.“ n

Štěpán Horký

Nemáme právo říkat, že nemáme

Tříkrálová sbírka začala pro olomouckou arcidiecézi již v sobotu 2.1.2010 slavnostní mší svatou v Otrokovicích, při níž arcibiskup Jan Graubner požehnal tříkrálovým koledníkům. Při této příležitosti arcibiskup poskytl Farnímu občasníku následující rozhovor.

Otče arcibiskupe, myšlenka Tříkrálové sbírky vznikla před lety na olomouckém biskupství a vy osobně jste prý jejím původcem. Vzpomenete si, jak to tehdy bylo?

To se nedá zapomenout, protože to tehdy trvalo dost dlouho, než se podařilo tuto myšlenku uvést do života. Já jsem několik let vyzýval vedení Charity, ať to zorganizuje. Když se k tomu neměli, tak jsem to nakonec uložil písemně tehdejšímu řediteli Arcidiecézní charity a dopis jsem zveřejnil v Acta Curiae, aby to nešlo odvolat. Byl to hodně tvrdý postup z mé strany a také vím, že se mu to dost těžko prosazovalo v místních charitách.

Jaké byly nejčastější námitky?

Mezi námitkami se nejčastěji objevovalo:

Církev a peníze? To lidé nepřijmou, i když jde skutečně o pomoc potřebným. Druhá námitka: To máme žebrot? Pracovníci byli zvyklí chodit žebrot po úřadech, ale chápu, že stát u dveří domácností je těžké. Jsem moc rád, že našli nakonec odvahu, překousli to a zjistili, že to skutečně stojí za to. Nezapomenu na jeden krásný dopis od manžela ředitelky jedné Charity. Chtěl ženě pomoci, a tak se rozhodl sám vést skupinku. Obešel s koledníky několik malých vesniček a mně poslal dopis s krásnými zkušenostmi.

Za prvé: Lidé jsou ve skutečnosti lepší, než si myslíme. V každé ze tří vesnic navštívili i hospodu a nestalo se, že by jim některý štamgast nepřispěl. I ti nejposlednější se přidali.

Za druhé: Obešli skutečně všechny domy a zaklepal i na dveře, kam žádné návštěvy nechodí. Někde se jim člověk rozbřečel z vděčnosti: Vy jste přišli i ke mně? U mě už roky nikdo nebyl.

Manžel té ředitelky zjistil, že to skutečně stojí za to. Sběrka má i jiný rozměr, než získávání peněz.

Proč jste to chtěl uskutečnit, jaké cíle jste si tehdy kladi?

Důvodů bylo víc. Určitě tady je nějaká tradice, lidé chodívali koledovat, ale spíše do své kapsy, a myslím, že stojí za to trochu to usměrnit. Je také potřebné, abychom našli trochu víc kuráže a ve společnosti se prezentovali. Považuji za důležité, aby Tříkrálová sbírka byla jakousi prezentací Církve na veřejnosti. Aby lidé považovali za samozřejmost, že se před veřejností k Církvi hlásí. Toto spojení je důležité.

Pak je důležité i to, že se vybírají prostředky pro Charitu, která může dělat velké dílo.

Také mně záleželo na tom, abychom ►

mnoha lidem předali tu radostnou zvěst. To je základní motiv, který se musí stále pěstovat, aby se nestalo, že jen spočítáme, kolik jsme vybrali.

V okolních zemích (Rakousko, Německo, Slovensko) se takové sbírky konají, ale není to ve spolupráci s Charitou. Tam to dělá samostatná katolická organizace, která je zaměřena na pomoc misíím. Já jsem si říkal, že spojení s katolickými misíími by se u nás ve veřejném mínění hůř protlačilo. Ale když jsem po povodních viděl, jak stoupl renomé Charity a jak lidé akceptovali její pomoc, která je projevem církevního života, tak jsem si říkal: tady je zralá atmosféra na to, abychom to zkusili přes Charitu.

Jak velkou roli při organizování Tříkrálové sbírky hrála vaše vzpomínka na dětství? Jste ze Slovácka, zažil jste tam v dětství ještě dobu spontánního koleďování?

Samozřejmě. Na venkově se tato tradice držela i v padesátých a šedesátých letech. Jako ministranti jsme chodili s kostelníkem naprosto běžně koleďovat, v oblecích, s kadidelnicí, vykuřovali jsme každý dům, kam jsme vstoupili, pomodlili jsme se, napsali jsme K+M+B na dveře. Je ale pravda, že finanční výsledek se dělil mezi ministranty. Tehdy se však dávaly spíše jen desetníky než větší dary.

Jsou cíle Tříkrálové sbírky pořád stejné nebo se mění?

Myslím, že jsou stejné. Nesmíme však nechat v pozadí jeden důležitý cíl: záleží mi na tom, aby Charita v Tříkrálové sbírce lidem zvěstovala tu radostnou zprávu, že Bůh nás má rád.

Částka, vybraná v Tříkrálové sbírce, rok od roku narůstá. Je to tím, že naše společnost je ochotna více dávat potřebným?

Musíme brát v úvahu, že se nevybírám ještě po celém území republiky. Narůstají počty koleďníků, do mnoha obcí se teprve teď po letech koleďníci dostávají. Ten nárůst financí nemusí být projevem toho, že lidé dávají víc. Je jen víc lidí, kteří mají přiležitost přispět. Ale na druhou stranu lidé uka-

zují, že jsou štědrí, a myslím si, že si tato sbírka získala i určitou věrohodnost. Lidé, kteří mají chuť něco dobrého udělat a přispět, si vybírají, komu svěřit svůj dar, a záleží jim na tom, jestli ho předávají důvěryhodné organizaci. Můžeme být rádi, že důvěra společnosti je k Tříkrálové sbírce stále veliká.

Mnozí lidé si podobné dary vykládají jako slabost. Ten je „měkký“, protože dává. My jsme „tvrdí“, nedáme nic. Co si o tom myslíte?

Je možné to vidět z různých pohledů. Jestli je někdo „měkký“ a dá jen proto, že neumí odmítnout, bude dávat i lidem nevěrohodným a na úmysly ne vždy ty nejlepší. To chválit nebude. V takové situaci by jistě bylo lepší, kdyby lidé byli trochu tvrdší. Ale jestli je někdo „tvrdý“ a nedá nikomu, pak to znamená, že jeho srdce je asi příliš tvrdé, a pochybuju, že se v něm najde dost radosti.

Myslíte si tedy, že na různé dobročinné a neziskové účely bychom měli dávat všichni?

Bezpochyby.

Máme dávat i v dnešní době, která je těžká, a v níž někteří řeknou, že nemají?

Ano, jsou lidé, kteří nemají. Ale nemůžeme mluvit o těžké době. Naše země patří k těm nejbohatším zemím světa. My jsme si příliš snadno zvykli na to, jak se máme, ale srovnáme-li, co jíme, co spotřebujeme a užíváme, kam jezdíme, s lidmi v jiných zemích, tak máme vysoké přebytky.

Dostal jsem se s Charitou na Srí Lan-ku, s Papežským misijním dílem do Bangladéše. Když člověk vidí chudobu tamních lidí a přitom jejich štědrost, ochotu rozdělit se, tak si říkám, že nikdo z nás nemá právo říkat, že nemáme. Beru ohled na jednotlivce, kteří jsou v bolestné situaci, a jsou i u nás takoví, kteří skutečně nemají. Od toho jsou tady ale organizace, které se potřebným mezi námi snaží pomoci.

Máme dávat lidem bez domova?

V zásadě ne. Je potřebné, abychom podporovali instituce, které se o ně starají, které jim pomáhají. Přesto někdy dávám. Nedávám těm, kteří potřebují na jízdenku ►

do Aše, to si oni krásně umějí vymyslet. Když ale bezdomovec řekne po pravdě, že je vedro a že má žízeň, tak mu na to jedno pivo dám. Lidský zůstat, to ano. Ale v žádném případě nepomáhejme takovým způsobem, že kazíme práci odborníků, kteří se jim snaží kvalitně pomáhat.

Otče arcibiskupe, když dávám, tak vždy něco ztrácím. Z penězky mně mizí

korunky, ztrácím čas nebo majetek, který jsem věnoval. Získávám za to něco?

Arcibiskup Stojan říkával: Mám to, co jsem daroval. Až umřu, tak si z tohoto světa neodnesu vůbec nic. Ale tím, co jsem daroval Bohu, třeba prostřednictvím lidí, tak tím jsem si svoje poklady přestěhoval tam. n

Otce arcibiskupa se ptal Pavel Ludvík.

Jak jsme koledovali - vzpomínky koledníků

V sobotu 9.1. 2010 se vedoucí skupinek sešli se svými koledníky pod kostelem a asi v 10 hodin vyšli koledovat.

Někteří dárci nedali jenom peníze do kasičky, ale také nějakou sladkost pro koledníky. Ti, kteří chodí nějaký okruh déle, už mohou vědět, že v tomhle paneláku úplně nahoře jim paní nabídne citronový čaj, jinde zase výborné domácí cukroví...

Koledníci ale nemají za úkol jenom vybírat peníze, mají také rozdávat radost. Hlavně starší lidé jsou rádi, že k nim tři králové zavítají, zazpívají si s nimi koledu My tři králové..., někdy jim ukápnou i nějaká ta slza dojetí nebo si s vámi začnou povídat. Mne velice potěšilo i to, když nám třeba v jednom patře otevřely dvě paní – sousedky a až jsme odešli, začaly si povídat. Kdybychom tam nepřišli, vůbec by se nemusely potkat a popovídat si.

V jednom domku se na nás tak těšili, že si nás i natáčeli kamerou, jako bychom byli nějaké hollywoodské hvězdy. Na otázku pána „Kde jste nechali velblouda?“ naše vedoucí odpověděla, že by se jim do předsínky nevešel.

V době tříkrálového koledování panoval velký mráz a chodníky byly pokryty velkou vrstvou ledu. Jedné paní nás bylo tak líto, že se nás zeptala, jestli bychom nechtěli půjčit její hůlku. Naše vedoucí ale s dojetím odmítla!

Po koledování jsme se vrátili do suterénu, odevzdali kasičky a mohli jsme si dát párky a čaj – děkuji všem, kteří občerstve-

ní připravovali. Za své koledování jsme dostali Lázeňské oplatky, šátky (někomu se líbily více, jiným méně) a největší odměnou bylo bruslení ve zlínské hale, kde se také vyhodnotila nejlepší královská kořuna!

Myslím, že Tříkrálová sbírka se vydařila, a věřím, že i příští rok bude úspěšná. n

Pavla Janečková, Jana Ludvíková ml.

Tříkrálová sbírka v našem městě

V sobotu 9.1.2010 měli obyvatelé Otrokovic možnost nejen otevřít dveře tříkrálovým koledníkům, ale prostřednictvím koledníků také otevřít svá srdce i štědré dlaně potřebným... *Květy dobrých skutků rozkvétaly po celém městě...*

Letos v Otrokovicích koledovalo 136 koledníků, kterým se podařilo do svých pokladniček vybrat celkem 260 810,- Kč. Je to jeden z devíti dílků naší tříkrálové skládačky. Ve všech devíti obcích, ve kterých naše Charita sbírku organizačně zajišťovala, bylo vybráno 581 575,- Kč.

Mnohokrát děkujeme všem, kteří se na sbírce jakkoliv organizačně podíleli. Bez vás by to nešlo! Mnohokrát děkujeme všem, kteří pomáhají svou štedrostí. Bez vás by to také nešlo!

Díky vám můžeme pomáhat mnoha lidem v nouzi.

Charita sv. Anežky Otrokovice

Stručná liturgika – Obrácení

Ve slavení eucharistie je přítomen mimo jiné i rozměr kající, rozměr obrácení. Na začátku latinské mše slyšíme z úst kněze: „Agnoscamus peccata nostra ut apti simus ad sacra mysteria celebranda.“ Je to výzva, abychom zkoumali, uznali své viny, abychom byli schopni, připraveni, způsobilí slavit mši svatou. Na to odpovíme po krátkém tichém zpytování slovy „Confiteor... - Vyznávám se...“. Voláme „Pane, smiluj se. Kriste, smiluj se.“ Ve chvalo zpěvu Sláva na výsostech Bohu voláme: „Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.“ Před přijetím Kristova těla pokorně přiznáváme: „Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel...“. Ve východní liturgii kněz před přijímáním volá: „Svaté svatým.“ A východní křesťan pokorně vyznává, že ne on, ale jenom Bůh je svatý („Jedin svjat, jedin Hospod, Isus Christos, vo slavu Boha Otca, amiň.“) Mohli bychom pokračovat dále. Eucharistie nás vyzývá a vede k obrácení a očišťuje kající srdce, které si je vědomé vlastní nicotnosti a které touží po Božím odpuštění (jediný náležitý způsob pro odpuštění těžkých hříchů je ale svátost smíření). Eucharistie nás učí porovnávat své skutky, myšlení, postoje s Ježíšem. Ukazuje nám Boží milosrden-

ství, vede nás k milosrdenství vůči bližním a k vědomí vlastní hříšnosti a k uznání potřeby záchrany.

„Vidíme-li jasně svoji bídu, osvobozuje nás to od zalíbení v sobě, udržuje nás to v pravdě před Bohem, vede nás to k vyznání milosrdenství Otce, který je v nebi, ukazuje nám to cestu, která nás čeká, a vede nás to ke svátosti pokání. Otevře nás to pak ke chvále a k díkůvzdání. A konečně nám to pomáhá, abychom byli shovívaví k bližnímu, abychom s ním cítili v jeho slabostech a odpouštěli mu. Ježíšovo napomenutí, abychom se usmířili s bratrem dřív, než přineseme oběť na oltář (Matouš 5,23–24), a Pavlova výzva, abychom zkoumali své svědomí dřív, než budeme účastni eucharistie („Proto musí člověk sám sebe zkoumat, a tak ať chléb jí a z kalicha pije.“ /1. Korintánům 11,28/), musí být brány vážně.“ (Rok eucharistie, 22).

Liturgie pro nás může být škola života. Pokud liturgie nemá vliv na náš každodenní život, pokud nás nepřetváří, pak je někde chyba. Mše svatá – to je Ježíšova škola par excellence! n

Štěpán Horký

Modlitba dítěte za proměnu v televizní přijímač

Pane, jenž jsi dobrý a chráníš všechny děti na celé zemi, rád bych tě požádal o velký projev přízně. Proměň mě v televizní přijímač, aby o mě měli moji rodiče stejnou péči, jakou mají o něj.

Pane, mohl by ses postarat, aby se na mě maminka dívala se stejným zaujetím, jaké věnuje svému oblíbenému seriálu, a tatínek se stejným zájmem, s jakým sleduje sportovní přenosy? Přál bych si, aby mě neopravovali, když mluvím, jak se neodvážím opravovat televizního hlasatele. Rád bych mluvil jako moderátor. Když má slovo

on, celá rodina zmlkne. Zatímco když něco řeknu já, okamžitě mě okřiknou: Buď přece zticha!

Rád bych na sobě pocítil stejnou starost rodičů, jako když dojde k závadě na televizi a oni okamžitě volají opraváře. Přál bych si být jako on, nejlepším společníkem mých rodičů a jejich nejoblíbenějším hrdinou.

Brzy budu mít bratříčka. Kéž se mnou pak rodiče nenaloží stejně jako se starým televizorem, který odvezli do sběrného dvora.

Guy Gilbert

Jaká byla Tomácká zábava?

V sobotu 23. ledna 2010 se v Sokolovně uskutečnila již šestá Tomácká zábava, kterou uspořádaly Turistické oddíly mládeže při naší farnosti. Akce byla hojně navštívena, účastníkům nevalil ani třeskutý mráz, ani konkurenční Městský ples. Bohatý program těžil z historie i současnosti letních táborů a tomu byla uzpůsobena i výzdoba sálu. Pánové přesto přišli většinou ve společenském úboru, někteří byli dokonce barevně sladění s partnerkami. Jen někteří zvolili méně formální až sportovní oděv. Mezi ženami převažovaly plesové róby a kalhotové kostýmy. Na jejich hlavách byly k vidění většinou složitější kreace, v jednom případě dotvořené pavím pérem.

Projít se k ceně v tombole

Na zábavě byla bohatá tombola. Kdo však mezi losy v podobě fazolů našel výhru, vyhráno ještě zdaleka neměl. V improvizované táborové jídelně musel sníst vybrané táborové jídlo a pak teprve uviděl na dně prázdného talíře číslo kýžené ceny. Nabídka táborových jídel byla skutečně pestrá a podle hlášení naší zpravodajky Lucky Ch. zahrnovala: různé varianty chlebů (se sýrem, s vajíčkem a ve vajíčku, s pomazánkami, s marmeládou) a rohlíků (s jogurtem, párkem), nugetu, oplatky, několik druhů ovoce, polévky (nudlová, gulášová, bramborová, hrachová, rajská), kuře s rýží, těstoviny na mnoho způsobů, sekanou s bramborem, knedlík s vajíčkem, květák na způsob mozečku, buchtíčky

s krémem, bramborový guláš aj.

Házení šipkami na balónky

Kromě tance tvořilo program zábavy mnoho soutěží. V soutěži házení šipkami na balónky se zúčastnili i manželé Jana a Pavel L.

- Pavle, tvoje žena trefila tři balónky, ty ani jediný. Není to ostuda?
- Tak to dopadá, když si člověk nevezme brýle. Ale je třeba vidět, o co se soutěžilo. Cenou byl indiánek, proto se žena snažila. Až se bude soutěžit o klobásku, budu určitě lepší já.

Navštívili jste latroš?

Tzv. latroš jest zařízení (většinou umístěné v lese) sloužící k vykonání přirozené lidské potřeby. Členové oddílů TOM jsou s jeho funkcí z letních táborů velmi dobře obeznámeni a jeho existence je spojena s množstvím příhod, z nichž některé byly dokumentovány na předchozích zábavách. Organizátoři letošní setkání příznivců TOM se snažili, aby iluze tábora byla na zábavě dokonalá. Toalety v sále proto upravili do podoby latroše a účastníci zábavy tak měli možnost dobrodiní tohoto zařízení využít.

Největší fór večera

Hlavní moderátor Tomáš Č. vyzývá návštěvníky k účasti v další soutěži. Všichni hledí pod stůl, aby se nemuseli účastnit. Povídá: „Jak se teď všichni modlí, abych je nevybral!“ Obrací se k přítomnému otci Josefovi: „Také sledujete, jak se všichni modlí?“

Komentář o. Josefa: „V tu chvíli jsem myslel na to, že bychom mohli zintenzivnit modlitbu při bohoslužbách, když bychom až při mši losovali, kdo bude číst čtení a kdo přimluvy.“

Jezme, pijme

Naši zvláštní zpravodajové v baru hlásí: „Padla padesátka bečka, 3 x Jelzin, 2 x Metaxa, 3 x malý Magister a 1 x velký, kotel kofol a všechny neochucené vody. Také se prodalo 30 l bílého, 20 l červeného, 15 l rosé.“ Naopak protější bufet hlásí slabý zájem o jídlo, prodalo se odhadem pouhých 40% zásob.

Bar také nabízel mimořádnou akci – panáka zdarma pro ty, kdo uváže vybrané uzly (ambulanční, zkracovačku, lodní a dračí smyčku). Před barem se tvořila velká fronta, bylo aspoň dobře

vidět, komu o toho panáka šlo...

Ze zábavy přímo na mši

Skupina největších vytrvalců, mezi nimiž převažovalo ostřílené vedení obou oddílů, odolala po úklidu sálu v časných ranních hodinách svodům blízké Sýpky, vzala zavděk teplým obývacím pokojem, který jí nabídla spřátelená rodina, a ponořila se do hry Carcassonne. Před půl osmou ranní se odebrala na ranní mši svatou.

Ohlasy na zábavu

Petr S.: Napadá mne slovo DÍKY. Naši mladí - na které tolikrát nadáváme a nerozumíme jim, nám ve svém volném čase už poněkolkáté připravili báječnou zábavu.

Hry, hudba, občerstvení, pohoda, legrace. A my jsme jen přišli a bavili se. DÍKY.

Pavel Č.: Mladým patří vyslovit za Tomáckou zábavu poděkování. Zaslouží si to.

Pavla M.: Příjemně strávený zimní večer mezi mladými, kteří nás bezvadně pobavili svými vtipnými soutěžemi a hrami, nápady. Díky patří všem organizátorům, vše bylo skvělé, hudba, hry, ceny a dobré vínečko. Mládeži, jen tak dále a škoda pro ty, co nepřišli.

Marie J.: Na Tomáckou zábavu se každý rok moc těšíme. Letos mladí opět neklamali, takže zase za rok?

Rozhovor s frontmanem kapely Fat'amorgana

Kytaristou a zpěvákem skupiny Fat'amorgana, která hrála na Tomácké zábavě, je kněz Petr Utíkal z Kvasic.

Otče Petře, jak jste se dostal ke hraní v kapele?

Hudba mě provází po celý život. Můj táta je nevyčísitelný muzikant a já jsem to zdědil po něm. Ke hraní v této poslední kapele jsem se dostal přes několik předcházejících kapel: Folklorní kapelu doprovázející soubor Pantla při ZŠ v Nákle, kde jsem zpíval nebo hrál na kontrabas, hanácké bigbit Stracené Ráj, který jsme založili s klukama z dědiny Mezice, když jsme se vrátili z vojny, potom bohosloveckou kapelu, která v kněžském semináři hrávala při nejrozmanitějších příležitostech, kapelu Devon, která vznikla na faře v Potštátě v rámci nízkoprahového zařízení Charity Hranice, ►

když jsem tam kaplanoval, až k té současné Fařamorgáně. Ta vznikla z jakési vnitřní potřeby, když se chystal v Drahotuších první farní ples, tak jsme si řekli, že nebudeme shánět cizí kapelu a pokusíme se sami něco nacvičit. A bylo to. Národ sobě. Název každým rokem měníme, aby nás nemohl dohledat Interpol.

Jak se vám po takové zábavě vstává na ranní mši?

Těžko. Ale vytvořil jsem si takový postplesový kofeinový rituál, který mi pomáhá, abych ožil. Před první mší svatou vypiju půl kávy, po mši to na krásu dopiju a letím na druhou a třetí mši. A pak v poledne uvadám.

Jak se může katolík bavit v postní době?

Myslím, že je užitečné a velmi dobré, abychom respektovali ráz doby. Když se můžeme radovat, tak se radujeme, když máme

dělat pokání, tak se postíme. Osobně v postní době nevyhledávám zábavu. Spíš bych se asi ptal, jakým způsobem bych měl tu postní dobu prožít já, aby mi to přineslo duchovní užitek, kde jsou moje rezervy a možnosti v oblasti postu, jak bych měl na sobě pracovat, co bych si mohl v postní době odepřít atd. Kristus nám na svém životě ukazuje, že se chodil radovat i na svatby, ale taky chodil tam, kde byla nějaká těžkost, bolest a smutek. Nevyhýbá se ani radosti ani smutku. Prožívá s námi všechno. Každý z nás tedy na jeho životě může najít velkou dávku inspirace pro sebe. A to jak v radosti, tak i v pústu. n

Zvláštní zpravodajové Farního občasníku na Tomácké zábavě

Postní almužna

„Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný.“

Charita ČR ve spolupráci s jednotlivými farnostmi organizuje Postní almužnu. Ta je výrazem našeho odhodlání měnit sami sebe tím, že pomáháme druhým. Půst totiž obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista v potřebách našich bližních, kteří jsou v nouzi.

Postní almužna proběhla poprvé ve farnostech Olomoucké arcidiecéze v loňském roce a mnoho z vás se do ní zapojilo. V letošním roce bude postup obdobný. Na Popeleční středu nebo na první neděli postní si můžete vyzvednout v kostele papírovou schránku. Tuto schránku si doma složte. Praktické je slepit ji izolepou, aby se během používání nerozpáda.

Schránka slouží k připomenutí našeho úsilí během postní doby a ke střádání peněz, které jsme svým sebezáporem ušetřili.

li. Svou „almužnu“ do ní vložte po zralé úvaze a zhodnocení každého dne, nakolik jste byli ve svém postním snažení úspěšnější (je možné se zřítci nebo alespoň omezit kouření, alkohol, kávu, sladkosti, zábavu, televizi, internet, luxus... cokoliv, co není pro život nezbytně nutné... a ušetřené peníze vhodit do schránky).

Schránku pak přinesete na Květnou neděli do kostela a odevzdáte ji na určené místo. Peníze pak budou použity na pomoc lidem v nouzi nebo na potřeby farnosti, na které se jinak těžko hledají peníze. O celkové částce za farnost pak budete informováni prostřednictvím nástěnek či ohlášek.

Je mnoho způsobů, jak se můžeme omezit a prospět tím nejenom druhým, ale také sami sobě. n

Charita sv. Anežky Otrokovice

Dnes budu tvým hostem

Již několik měsíců probíhá v naší farnosti novou formu příprava dětí na první svaté přijímání. Děti se k přípravě pravidelně setkávají. Jaká jejich setkání jsou?

**Za co všechno mohu Bohu děkovat?
Kdy se chovám jako slepý, kdy jedním jako bez srdce?**

Co je nutné udělat, když zjistím, že jsem něco pokazil, že jsem někomu ublížil?

A co mám dělat, když chci věci napravit a prosím, aby Pán Ježíš očistil mé srdce?

Takové otázky zaznívají v hodinách přípravy dětí na první svaté přijímání. A dvanáct žáků třetí třídy se vždycky hlásí o slovo a navrhuje zajímavé odpovědi. Jak pokračuje jejich cesta k přijímání, které se má uskutečnit koncem května?

Nejprve si děti připomínaly svůj křest a vyzdobily své svíce. Rodiče jim doma o jejich křtu vyprávěli. Potom jsme v hodinách s dětmi probírali některé příběhy z Bible. Seděli jsme vždy v kruhu a uprostřed jsme z šátků, provázků, kamenů, dřevěných kostek nebo různých plodů vytvářeli obraz biblické krajiny. A tak uprostřed nás protékal poušť Jordán a na jeho břehu pokřtil Jan Křtítel Ježíše. To bylo loutkové divadlo a děti účinkovaly jako přihlížející dav. Jindy jsme seděli kolem bran Jericha a před našima očima Ježíš uzdravil slepého Bartimaia. Také jsme v Jeruzalémě prožili uzdravení člověka s ochrnutou rukou. A vyzkoušeli jsme si,

jak je dobré mít přátele, na které je spolehnoutí, když jsme viděli, jak přinesli ochrnutého na lůžku k Pánu Ježíši. Jaká to byla radost zase vyskočit, hýbat se a zamávat ostatním, že, Petře?

Advent nás zastihl i s rodiči v kostele. Náš dům, ten dům, kde lidé žijí v lásce, pokoji a radosti, kde je celá naše rodina spokojená, čekal na světlo a za toto světlo jsme se modlili.

V lednu přišlo na řadu uzdravení srdce – příběh lakomého celníka Zachea. I náš Zacheus (Maruška) seděl na „stromě“ a vyhlížel Ježíše. Tady zazněla věta: „Dnes budu tvým hostem“ a sledovali jsme proměnu Zacheova srdce. V další hodině jsme si promítali film o návratu marnotratného syna a povídali si o odpouštění. Pak jsme s Mojžíšem vystoupali na horu Sinaj a našli tam „kamenné“ desky. Nápisů Desatera už děti musely sestavit samy.

Společně jsme mluvili o průběhu mše svaté a vytvářeli příjemný prostor pro liturgii. A teď už se chystáme na první svátost smíření. Těšíme se, že ji oslavíme i s rodiči při bohoslužbě v kostele 27. února! Fotografie z našich setkání můžete najít na: picasaweb.google.com/1.sv.prijimani.n

Renata Slováčková

Přehled farních zpráv

Hospodaření farnosti v roce 2009

Zůstatek k 1.1.2009 v Kč	221 858
Příjmy celkem v Kč	1 248 084
Výnos ze sbírek	995 195
Za církevní úkony	25 000
Dotace Zlínského kraje	80 000
Nájemné	55 113
Dary fyzických a právnických osob	92 000
Úrok z běžného účtu	776
Výdaje celkem v Kč	1 055 485
Režijní výdaje	320 158
Mzdy a pojištění	68 067
Účelové sbírky a odvody arcibiskupství	247 605
Bohoslužebné výdaje	21 952
Dary a charitativní výdaje	88 000
Opravy celkem	163 010
Nákupy majetku	108 935
Ostatní výdaje	36 955
Daň z nemovitostí	803
Splacení půjčky v Kč	250 000
Zůstatek k 31.12.2009 v Kč	164 457

V položce režijní výdaje je zahrnuta elektřina 107 487 Kč, plyn 130 549 Kč, voda 36 494 Kč a další výdaje ve výši 45 628 Kč.

Největší částku z položky opravy představuje malování kostela (133 tis.).

V položce nákupy majetku je např. obnova kněžského hrobu (37 000 Kč) a skříně do suterénu (18 659 Kč).

Ostatní výdaje jsou: knihy, texty, učebnice, katechetické pomůcky, doprava apod.

Nové čalounění lavic v kostele

V loňském roce byla pořízena nabídka na čalounění lavic s rozpočtem 64 000,- Kč. Potřebnou částku jsme měli na konci roku 2009 již shromážděnu. Jedna lavice byla v září očalouněna na zkoušku. Původně bylo v plánu, že by se práce realizovaly během zimního období. Ukázalo se, že výška výplně již po krátké době způsobuje, že se povrch krabatí. Nyní je zkušební lavice očalouněna znovu a čeká se, zda se osvědčí. Vyskytly se některé dotazy kvůli oblé hraně sedadla, která zůstane bez čalounění. To by bylo příliš pracné a nákladné. Také bylo navrženo, že pro srovnání bude pořízena nabídka jiného dodavatele, což zatím nikdo nezajistil. Pokud tedy někdo čekal pohodlnější posezení v lavicích už nyní, musí ještě chvíli vydržet. n

Účely farních sbírek na další období

Do plánu výdajů byla zařazena oprava lavic na kůru v Kvítkovicích. Pozornost se ovšem obrací zejména na opravu nebo výměnu dlažby na terase před farním kostelem. Na řadě míst se vyskytují problémy s izolací. Navíc je problém se světlíky, kterými zatéká. Po posouzení odborníky ze stavební firmy by měla být provedena celá izolace nová a tím i nová dlažba. Předběžný rozpočet na volně loženou dlažbu je 1 600 000 Kč a na pevnou dlažbu 2 100 000 Kč. n

Křty a pohřby za poslední období:

Křty: Samuel Tomáš Lenhart, Veronika Novotná. **Poslední rozloučení:** Antonia Páleníková, Jaroslav Gaja, Žofie Mašková, Emilie Klučková

Číslo ze života farnosti v roce 2009

Křtů bylo celkem 28, z toho 23 bylo z naší farnosti. Ve všech případech šlo o nemluvňata. První svaté přijímání přijalo 16 našich dětí a také individuálně 1 dospělý. Církevní sňatek uzavřelo 8 párů.

K věčnému odpočinku jsme při církevních obřadech doprovodili 26 zesnulých, z toho pouze 5 bylo zaopatřeno svátostmi. n

Křížové cesty v době postní

V lednu proběhla schůzka skupinky farníků s otcem Josefem, kde se vytvářel program zaměřený na křížové cesty pro děti v době postní. Aby děti více pochopily poslední události z Ježíšova života, proběhne vždy v pátek před dětskou mší křížová cesta na pokračování. Vždy se představí dvě až tři zastavení formou promítání obrázků s vyprávěním o události. To bude doplněno o dialog s nějakou postavou, která bude představena na živo.

Dále bylo navrženo, že pro ty, kteří se chtějí v pátek pomodlit obvyklou křížovou cestu, bude možnost v 17 hod. u sv. Michaela. Nedělní pobožnosti by bývaly ve farním kostele v 16.30 hod. a v Kvítkovicích v 15 hod. Tyto návrhy však ještě projdou únorovým jednáním pastorační rady. n

Z jednání pastorační rady farnosti 4.1.2010

Páteční adorace budou zaměřené k roku kněžství, povede je zdejší nebo pozvaný kněz. Bude snaha zkrátit mluvené slovo, dát více prostoru pro ticho a oslovit mladší generaci k větší návštěvnosti. Na pátek 5. března je pozvaný otec Vojtěch Šíma, který v 19 hod. před adorací promluví na téma významu adorace.

Postní doba bude zaměřena na hlubší prožívání modlitby křížové cesty. Přípravný tým nachystá program na prožívání postní doby pro děti.

Oslava sv. Vojtěcha (15. výročí od posvěcení kostela) proběhne 25. dubna.

Návrhy: výstava o stavbě kostela; povídání s promítáním o stavbě; v sobotu koncert; pozvat kněze, kteří zde působili.

Schváleno cvičení pro seniory v suterénu kostela každý čtvrtek v 9.30 hod.

27. 2. svátost smíření dětí, které letos poprvé přistoupí k 1. sv. přijímání

6. 3. setkání pro lektory v 15 hod. v suterénu

7. 3. vystoupení p. Částka v 15 hod.

v kostele – „Víra je jen pro kostel?“ – o P. L. Kubíčkoví

13. 3. duchovní obnova pro celou farnost v suterénu kostela

17. 3. setkání pastoračních rad z celého děkanátu se zástupci Charit našeho děkanátu za přítomnosti otce arcibiskupa J. Graubnera – místo bude upřesněno

21. 3. adorační den v Kvítkovicích n

K čemu je postní duchovní obnova?

Pokládám si otázku, co pro mne znamená postní doba. Pokud mám nabádat věřící k dobrému prožití tohoto období přípravy na Velikonoce, musím nejprve sám vědět, co je pro mne v tomto smyslu důležité. O velikonocích chci oslavit Kristovo vítězství nad mocí zla a smrti. A to mohu nejlépe tím, když dovolím Pánu Ježíši, aby on vítězil i v mém životě tam, kde sám jsem slabý a chybující. Každá modlitba, sebezápor a jakékoliv duchovní úsilí během doby postní má tedy pro mne smysl, pokud tím dávám více místa pro vše, jak chce Spasitel jednat v mém životě. A to také dává smysl i účasti na duchovní obnově. Můžeme opět udělat něco pro to, aby naše duše patřila aspoň o kousek více Pánu Bohu.

Tím chci také pozvat Vás, své farníky, na postní duchovní obnovu **v sobotu 13. března od 9 hod.** v suterénu. Povede ji P. Maxmilián Dřímál, salesián z Fryštáku. n

otec Josef

Přehled zpráv z farnosti

Živý betlém v Otrokovicích

Na Boží hod vánoční - 25. prosince 2009 se v parku před kostelem sv. Vojtěcha v Otrokovicích uskutečnil již 7. Živý betlém. Přesně v 15 hodin vyšel průvod v čele se Svatou rodinou od kostela sv. Michaela na náměstí do betléma v parku před novým kostelem. Po přečtení evangelia se nad davem návštěvníků snesl anděl a do betléma začali proudit lidé z okolního kraje – poklonit se přišly děti, rodiny, ženy, muži a na závěr dorazili i Tři králové. Každá skupina přinesla Svaté rodině dary a potěšila je koledou.

V druhé půli Živého betléma byly rozdány balónky, které účastníci vypustili do světa s přáním a myšlenkou pro všechny osamělé a trpící lidi, kteří nemohou prožívat radostné a požehnané Vánoce. Program Živého betléma uzavřel náš otec Josef Zelinka. Závěrečnou koledu „Narodil se Kristus Pán“ zazpívali společně všichni návštěvníci se svícemi rozžatými Betlém-

ským světlem. Mnozí se ještě zastavili u ohrad s ovečkami či kůzlaty a děti dostaly na památku skvělé a naprosto originální andělíčky.

Překvapením letošního ročníku byla jistě reportáž Českého rozhlasu Brno, která byla odvysílána následující den 26. 12. 2009 v pořadu Dobré ráno, a také článek na obálce celorepublikového časopisu Asociace TOM – Tomík. ▯

Zbyněk Vacl

Vánoční hudební pohlázení

Dne 26. prosince 2009 se v kostele sv. Vojtěcha zaplněném do posledního místečka uskutečnil koncert našeho chrámového sboru, který přednesl Českou mši vánoční od Jakuba Jana Ryby.

Když zazněly první jemné a krásné tóny houslí, bylo to jak něžné pohlázení po duši. Ze zpěváků bylo cítit, že zpívají z celého srdíčka, z hudebníků zas láska k jejich nástrojům, lehkost a profesionalita. Ale chválím i ty všechny ostatní členy sboru, kteří sice neměli žádné sólo, ale bez nich by to jistě nešlo.

Mons. Josef Hrdlička jednou řekl: „Jak víme, krása patří k Boží podstatě a Bůh právě umělcům dopřává tvůrčí spoluúčast na svém krásném díle. Umění je jedním z darů Ducha Svatého. Děkuji za umělce,

kteří dovedou dar od Boha použít k jeho oslavě, ať už zpěvem nebo tóny.“

I já děkuji, především Bohu, ale také všem, kteří se stali jeho nástroji, vydali ze sebe to nejlepší a obohatili nás svým vynikajícím uměleckým i duchovním projevem. Soprán: Iva Vítková, alt: Martina Fabriková, tenor: Lukáš Polanský, bas: Josef Kolečkář, dirigent: Zdeňka Kvasnicová.

1. housle: Jitka Hanáková, 2. housle: Helena Kotulanová, violoncello: Kateřina Hanáková, flétna: Jiřina Pšenková, varhany: Lenka Kvěťáková. n

Michaela Kocháňová

Pleteme pro malomocné

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství. (Mt 5,7)

V roce 2009 jsme odeslaly celkem 1010 kusů obvazů. Za dovoz bavlny a odvoz obvazů dostal pan Výleta ze Sdružení Omega Kyjov celkem 1300 Kč (bavlnu platíme zvlášť). Nadaci svatého Františka z Assisi Brno jsme poslaly z vašich milodarů 1700 Kč.

Sbírka u jesliček

Farní rada rozhodla, že výtěžek ze sbírky u jesliček - Vánoce 2009 - bude předán do kasičky pro malomocné. Celkem se vybralo 21000 Kč. Spolu s otcem Josefem jsme peníze rozdělili takto:

n 12 000 Kč - na konto Haiti, odešle otec Josef,

n 3 000 Kč - na misie Nadaci svatého Františka z Assisi Brno (peníze Nadaci byly odeslány 21. ledna 2010 poštovní poukázkou),

n 5 000 Kč - nakoupíme bavlnu pro pletačky obvazů (bavlnu budou dostávat pletačky zdarma do vyčerpání zásob),

n 1 000 Kč - dostane pan Výleta ze

Sdružení Omega Kyjov na náklady spojené s distribucí bavlny a obvazů.

25. ledna 2010 pan Výleta odvezl 225 ks obvazů. Dovezl bavlnu a bylo mu předáno 1000 Kč z vánoční sbírky na dopravu a jiné výlohy spojené s odesláním obvazů.

Další informace

n Na nástěnce najdete dopis a oznámení Nadace svatého Františka z Assisi o zdravotnických materiálech, které po dohodě s Misionářkami lásky v Kalkatě nakoupili a odeslali ve 24. kontejneru dne 30. listopadu 2009 do Indie. Chystají 25. kontejner, který chtějí odeslat v létě 2010.

n Na stolíku jsou dva nové Občasníky Nadace sv. Františka. Vezměte si je domů, přečtěte, vraťte!!! Ať mohou číst další.

n Máme vyřídít celému společenství pozdrav od otce Vojtěcha Šímy a pana Výlety.

n Spolu s Nadací Vám pletačkám a příznivcům této milosrdné akce přejeme hojnost zdraví duše i těla od Pána Boha, jeho svatých a Vašich patronů. n

M. Knapková a M. Šmiková

OSA H – Vánoční výlet na Hostýn

V pondělí 28. 12. 2009 se na vlakovém nádraží vytvořila skupinka lidí, kteří měli společnou cestu. Na Hostýnek. Již tradičního vánočního výšlapu se zúčastnilo více než 50 lidí. Tento rok nás vláček motoráček dovezl do Bystřice pod Hostýnem, odkud jsme „po svých“ vyrazili směr Hostýn. Snad pro větší zajímavost jsme se drželi slov klasika: „vezmeme to zkratkou.“ A jak už to tak bývá, zkratka je vždycky delší. Nikomu to ale nevadilo. Cestou, občas i necestou, jsme si povídali, sdělovali zážitky z vánočních svátků, chlubil se dárky od Ježíška. Zkratka jsme se snažili s každým ze svých kamarádů či přátel strávit alespoň chvíli.

Po náročném závěrečném výšlapu jsme tedy konečně stanuli v cíli naší cesty. Po nezbytném společném fotu a návštěvě baziliky jsme se všichni zahřáli polévkou. Někdo vyvarem, jiný gulášovou a ti největší gurmáni si pochutnali na kyselici. Po zahřátí vnitřním bylo potřeba zahřát se i navenek. Proto jsme neváhali a s velkým

nadšením jsme se vrhli do společných her. Ať už jsme velcí, malí, tlustí, hubení, starší či mladší, všichni jsme se zapojili. Myslím, že si všichni při společném dovádění přišli na své. Někteří po dlouhé době protáhli své tělo, jiní vyběhali vánoční cukroví.

Čas však neúprosně letěl a my jsme se chtít nechtě, museli vydat na zpáteční cestu. Jistě mi dáte za pravdu, že z kopce to jde vždycky líp. A tak než by člověk řekl: „Ševce“ pardon „švec“, byli jsme opět na nádraží v Bystřici. Vláček nás zase všechny dovezl do Otrokovic. Po společném rozloučení jsme se rozešli do svých domovů. Pro některé to byl příjemně strávený čas s přáteli, někteří našli další zpestření vánočních prázdnin, jiní v tradičním vánočním výšlapu na Hostýn viděli další příležitost, jak strávit čas se svými dětmi. Myslím, že po zavření dveří od svých bytů či domečku, jsme se začali těšit na další výlet na Hostýnek. n

Michaela Lišková

Ze života Tomíků

Silvestrovský pochod

Uskutečnil se jako každý rok 31.12. Některé odradila ranní mlha a mrholení, ale všechny, co na pochod zavítali, čekalo několik kontrol, které rozdávaly silvestrovské polibky! V cíli svým otiskem potvrdilo účast 71 účastníků.

Bobovací schůzka

V pátek 15.1. jste mohli v suterénu zhlédnout přehlídku bobů, saní, lopat a pekáčů, to se holky ze Sluníček a Opic rozhodly vyrazit místo schůzky bobovat. Na svahu na Újezdech byly k vidění všelijaké jízdy, ale také velmi originální sjezdy přes skokánek. Všichni si odnesli skvělé zážitky a někteří jako bonus i naraženou kostrč.

Letní tábor

Společný tábor kluků a holek proběhne ve dnech **18. 7. – 31. 7. 2010.**

Turnaj Dona Bosca

Neděli 31. ledna - svátek sv. Jana Bosca - jsme v Otrokovicích oslavili mší svatou a také turnajem manželských dvojic ve stolním tenise a vzdušném hokeji. Zúčastnilo se 12 manželských dvojic, které se svými ratolestmi zcela zaplnili suterén. Turnaj se nesl v duchu aktivit Dona Bosca – modlitba, katecheze, hry. Turnaj jsme tak zahájili modlitbou a zamyšlením nad úryvkem ze života zakladatele salesiánů. V průběhu samotného turnaje došlo i na několik sourozeneckých bitev, ale vše dospělo k vítěznému konci.

Zbyněk Vacl

Koutek pro rodiče: ... jako sebe samého

No tak dělej, houkla nervózně maminka na svého prvňáčka. „Zase kvůli tobě přijdu pozdě do práce.“ Vzápětí ji to zamrzelo, ale slova ani zacloumání s malou postavičkou v pláštěnce se už nedala vzít zpátky. To je tím, že jsem unavená, přetažená a „vyšřavená“ – jak dlouho už jsem nebyla na výletě nebo aspoň v kině. Musím přece nejdřív uvařit, uklidit, napsat s klukem úkoly. Pro sebe mi čas nikdy nezbude....

Pokud se člověk zamyslí opravdu upřímně nad svým životem, pokud třeba i vyhledá pomoc odborníka „na duši“, většinou zjistí velmi podobné věci. Že neumí relaxovat, neumí se starat sám o sebe v tom nejlepším smyslu (jak málo člověk myslí na biblické „miluj bližního svého jako

sebe samého“ – tedy ne méně, ale také ne více!), neustále řeší, co „udělá“ s dítětem, partnerem, babičkou, místo aby „řešil“ sebe.

Když však bude upřímně a do hloubky hledat, co skutečně chce, co mu dělá dobře, když si bude průběžně dopřávat čas jenom pro sebe, bude se cítit lépe a bude mít z čeho dávat těm, které má rád. Mnohým se zdá taková myšlenka sobecká. Ale když to pak (s obavami, zda si to vůbec mohou „dovolit“) zkusí, jsou překvapeni, jak se sníží míra stresu v jejich životě a tím i v životě jejich milých. Je dobré se to naučit – a naučit to i své děti. Když budou stát pevně zakotveny samy v sobě, hned tak nějaký stres si na ně nepřijde. n

Vybrala: Marie Čechová

Kvíz o svaté Anežce České

V minulém čísle občasníku jste se mohli seznámit se sv. Anežkou Českou. Vyzkoušejte si své znalosti o jejím životě v kvízu!

1. Kdo byl otcem Anežky České?

- a) Sv. Vojtěch b) Přemysl Otakar I.
- c) Tycho de Brahe

2. V kterém století žila?

- a) 13. stol. b) 15. stol. c) 17. stol.

3. Jaké bylo její povolání?

- a) Česká královna b) Řádová sestra
- c) Významná hudebnice

4. Nechávala se zvláště oslovovat. Jak?

- a) Dcera Nejvyššího b) Královská jasnost
- c) Starší sestra

5. K čemu použila své věno?

- a) Stavěla kláštery a kostely b) Nechala složit mnoho hudebních skladeb c) Stavěla mosty přes Vltavu

6. Který významný klášter nechala postavit?

- a) Na Františku b) Vyšehradský klášter
- c) Klášter na Velehradě

7. S čím bývá zobrazována?

- a) S lebkou v ruce b) S šálem na krku
- c) S modelem kostela

8. Kdy byla prohlášena za svatou?

- a) Krátce po smrti b) V roce 1989
- c) V roce 1918

9. Kdy slavíme její památku?

- a) 2. března b) 1. dubna c) 13. listopadu

10. Čím je nám vzorem?

- a) Sloužila potřebným b) Stavěla památky
- c) Věnovala se hudbě

Správné odpovědi najdete na straně 14.

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků.

Uzávěrka dalšího čísla: 14.3.2010

Vydání dalšího čísla: 28.3.2010

Zodpovídá Římskokatolický farní úřad.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Neprodejné!

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rařaja.

Adresa redakce:

Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice

Tel. 577 922 337

E-mail: obcasnik@volny.cz

<http://www.farnost.otrokovice.cz>

Poznáváme české světce - svatý Prokop

Narodil se kolem r. 970 v Chotouni u Kouřimě. Vzdělání získal na slovanské škole na Vyšehradě a byl vysvěcen na kněze. Když poznal, čemu vděčí Boží dobrotě, odešel do lesa k řece Sázavě a žil zde jako poustevník.

S pomocí knížete Oldřicha zde založil r. 1032 Sázavský klášter, který se proslavil pravidlem: "Modli se a pracuj - Ora et labora!" Prokop se stal opatem kláštera. Mniši se zde živilí prací svých rukou, káceli les, obdělávali pole, ale také opisovali Bibli a knihy, zdobili je, chválili Boha modlitbami, pomáhali a radili lidem, jak mají žít.

Prokop zemřel 25. března 1053. Jeho hrob se stal poutním místem. Prosby k němu směřují za uzdravení a osvobození od zlého. Prokop byl svatořečen 4. července r. 1204 a v ten den slavíme i jeho památku. Spojuje nás s ním řada zázků uzdravení nemocných, boj se zlem v nás i ve světě. Je uctíván i církví pravoslavnou, řeckokatolickou i jinými protestantskými církvemi.

Je patronem české země, horníků, zemědělců a vinařů. Atributy: kříž, pastýřská hůl, spoutaný ďábel u jeho nohou.

Pamatuj: Svatý Prokop poznal zlého v sobě i ve světě a bojoval s ním prací a modlitbou. n

Marie Šmiková

Osmisměrka pro děti

Adam, akolyta, alba, amen, čtení, dobro, duše, Ezau, Jáchym, laik, mana, opat, pastor, stan, sekta, spis, teta, věrnost, voda, zjevení, znamení, žalm

Tajenku osmisměrky tvoří název jednoho období církevního roku.

Smějeme se

n Učitel ve škole: Proč se říká, že žádný učený z nebe nespadl?

Žák: Asi tam žádného nemají!

n Tati, tys říkal, že Bůh přebývá v nebi. Ale naše učitelka náboženství nám řekla, že je tady s námi na zemi. Otec se to snaží synovi vysvětlit.

Už to mám, vyhrkne synek. Nebe je jeho byt a na zemi má své pracoviště.

n V náboženství je řeč o kostele. Pan farář se ptá: Jak se nazývá dům, který je přístupný bohatým i chudým, starým i mladým, šťastným i nešťastným?

Odpověď jednoho z žáků zní: Nádraží!

n Paní učitelka se ptá ve škole, jak se jmenoval první kosmonaut.

Ticho. Za chvíli se ozve Tomáš: Jan Hus. Jenže shořel hned při startu.

n Kněz vysvětluje dětem význam blížící se postní doby, Popeleční středy a popelce. Příští středu nebudeme mít náboženství a sejdem se v 6 hodin přímo v kostele. Proč, Brigito? ptá se jedné holčičky.

Odpověď: Abychom byli zpopelnění.